

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 14108/17
Дана 27.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “АА” д.о.о. ..., ..., локал ..., ламела ..., против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења број 720-00-537/2017-10 од 09.08.2017. године, са заинтересованим лицем ББ из ..., ..., коју заступа пуномоћник Татјана Суцум, адвокат из Београда, Палмотићева 5/1, у предмету промене у регистру, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 27.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац “АА” д.о.о. ... да заинтересованом лицу ББ из ..., ..., накнади трошкове спора у износу од 43.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење, до коначне исплате.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Друштва за транспорт и логистику “АА” д.о.о. из ..., изјављена на решење регистратора Агенције за привредне регистре који води регистар привредних субјеката БД .../2017 од 12.07.2017. године којим је усвојена регистрациона пријава ББ из ... и у Регистар привредних субјеката уписана забележба постојања решења Вишег суда у Београда 2.П бр. 2145/17 од 22.06.2017. године, којим је одређена привремена мера којим се забрањује туженом

ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 49% удела у привредном друштву за транспорт и логистику "АА" д.о.о. из

У тужби поднетој овом суду дана 20.09.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је решењем Министарства привреде од 03.05.2017. године укинута решење Регистратора Агенције за привредне регистре од 23.03.2017. године. У образложењу овог решења наведени су сви релевантни законски текстови, као и судска пракса који за предмете имају питање поделе брачне тековине са аспекта права на уделу друштва са ограниченом одговорношћу. Тужилац овом приликом само потенцира чињеницу да је право на удео сложено право, састављено из имовинских и неимовинских права. Имовинско правни режим који предвиђа Породични закон у члану 171. односи се на имовинска права, а не на неимовинска. Због тога брачни друг члана привредног друштва нема никаква права у односу на привредно друштво по основу удела његовог брачног друга. Даље, то значи да брачни друг нема право да тражи део удела у друштву, нити да од друштва тражи исплату добити, као ни било какво друго имовинско право према друштву у коме је његов брачни друг члан. Зашто је и како Виши суд у Београду у предмету 2П бр. 2145/17 донео привремену меру 22.06.2017. године којом је забранио ВВ из ... да располаже поред осталих удела и својим уделом у привредном друштву "АА" д.о.о. из ... заиста је ствар само процене и дискреционог права судије. Даље наводи да ВВ није из ..., већ је из ..., са адресом ул. ... и овај податак којим такође располаже регистар Регистратора Агенције за привредне регистре, па је несхватљиво да неподударност података није код регистратора изазвала никакву сумњу. Привремена мера је везана за рок, који се за ову врсту спора може претпоставити као вишегодишњи, што је такође више него непримерено. Решењем Вишег суда у Београду 22.06.2017. године одређено је да наведено решење спроведе Агенција за привредне регистре иако је у члану 422. у ставу 4. Закона о извршењу и обезбеђењу наведено да претходну привремену меру извршава јавни извршитељ. Кроз поуку о правном леку на решење Виши суд у Београду ВВ упућује да може у року од 15 дана од пријема писменог отправа да изјави жалбу Основном суду у Београду, а преко тог суда ВВ је дана 30.06.2017. године у просторијама суда уручено предметно решење, а жалба је преко пуномоћника предата 07.07.2017. године. Поука о правном леку не садржи информацију да изјављена жалба не задржава извршење решења. Имајући у виду све материјално правне мањкавости које садржи решење Вишег суда у Београду од 22.06.2017. године, тужилац сматра да би регистровање истог од стране Агенције за привредне регистре као судске одлуке, морало да буде условљено њеном правноснажношћу, јер би у противном тужилац трпео ненадокнадиву штету. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је, остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, сматрајући да је првостепени орган правилно поступио када је уписао наведену забележбу решења о привременој мери у регистру привредних субјеката, те у том смислу указује тужиоцу да би иста забележба могла бити брисана из регистра привредних субјеката само на основу новог решења суда, којим би одређена привремена мера била стављена ван снаге. Предложио је да суд тужбу тужиоца одбије, као неосновану.

У одговору на тужбу и речи на расправи заинтересовано лице, преко пуномоћника, оспорава наводе тужбе истичући да је спорни поступак регистрације

иницирало заинтересовано лице подношењем пријаве Агенцији за привредне регистре, на прописаном обрасцу. У пријави је унела тражене податке и уз пријаву је доставила решење Вишег суда у Београду П бр. 2145/17 од 22.06.2017. године у овереном препису, као и доказ о уплати накнаде за вођење поступка регистрације. Регистратор није био дужан, нити овлашћен да разматра да ли је решење Вишег суда од 22.06.2017. године донето у складу са одредбама Породичног закона, нити Закона о привредним друштвима. Наведена питања ако су спорна разматраће се у парничном поступку који се води пред Вишим судом у Београду под бројем П бр. 2145/17. Оспорено решење није донето супротно члану 8. Закона о поступку и регистрацији у Агенцији за привредне регистре, па је регистратор у свему поступио по закону када је уписао забележбу у регистар привредних субјеката. Правна природа удела нема значаја за упис забележбе у регистар Агенције за привредне регистре. О правној природи забележбе расправљаће се у парничном поступку пред Вишим судом у Београду. Правна природа удела нема значаја за решавање ове управне ствари. Да ли је ВВ оснивач тужиоца са адресом из ... или ... није од значаја за упис забележбе. У пријави за упис забележбе наведен је јединствени матични број ВВ који је тачан, а неспорно је да је последње заједничко пребивалиште заинтересованог лица и ВВ у Нема значаја за упис забележбе и чињеница да је ВВ примио решење Вишег суда у Београду 30.06.2017. године и да је на њега изјавио жалбу. Наиме, чланом 422. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да се решење о обезбеђењу којим је одређена привремена мера извршава пре његове правноснажности у супротном привремена мера би изгубила смисао. Напомиње, да иако нема значаја за решење у овој управној ствари да је ВВ упркос решењу о одређивању привремене мере коју је примио како сам каже 30.06.2017. године дана 03.07.2017.године, поднео пријаву Агенцији за привредне регистре којом пријавом је свој удео у привредном друштву "ГГ" д.о.о. ... пренео на друго лице ДД, држављанина Републике Словеније. Такође истиче да материјално правне и формално правне мањкавости које садржи решење Вишег суда у Београду 22.06.2017. године немају значаја за решење ове управне ствари и да решење не мора бити правноснажно да би било уписано у регистру Агенције за привредне регистре. У речи на расправи пуномоћник заинтересованог лица је остао у свему при одговору на тужбу и навео да сматра да је тужба неоснована, а оспорено решење туженог органа законито, па предлаже да суд одбије тужбени захтев тужиоца, као неоснован, и тужиоца обавезе у складу са чланом 67. Закона о управним споровима, да заинтересованом лицу накнади трошкове спора у износу од 30.000,00 динара за састав одговора на тужбу, на име заступања заинтересованог лица на једном одржаном рочишту износ од 36.000,00 динара и једном неодржаном рочишту износ од 18.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсутности уредно позваног тужиоца и туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа достављених уз одговор туженог на тужбу, као и свих посмена достављених уз тужбу и одговор на тужбу заинтересованог лица, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 13. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011 и 83/2014) прописано је

да је забележба уписа података и докумената који су као такви прописани као предмет забележбе или упис података и докумената који по оцени регистратора представљају чињенице од значаја за правни промет.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 6. истог закона прописано је да по пријему пријаве Регистратор провера да ли су испуњени услови за регистрацију и то: да ли су уз пријаву приложени прописани документи.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 11. Правилника о садржини Регистра привредних субјеката и документацији потребној за регистрацију („Сл. гласник РС“, бр. 42/16) прописано је да Регистар садржи забележбе.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган одлучио када је у поступку у коме није било повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 12.07.2017. године, уз правилну оцену да је решење првостепеног органа на закону засновано. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге које прихвата и суд. Ово са разлога што је у проведеном поступку утврђено да је ББ 07.07.2017. године поднела првостепеном органу пријаву за регистрацију забележбе, код Друштва за транспорт и логистику "АА" д.о.о. ..., у Регистар привредних субјеката, постојања решења Вишег суда у Београду 2.П бр. 2145/17 од 22.06.2017. године којим је одређена привремена мера којом се забрањује туженом ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 49% удела у Привредном друштву за транспорт и логистику "АА" д.о.о. Уз пријаву је приложила наведено решење Вишег суда у Београду из којег произлази да је ставом 1. диспозитива решења одређена привремена мера којом се забрањује туженом ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 49% удела у Привредном друштву за транспорт и логистику "АА" д.о.о. ..., матични број ..., у ставу 2. наведено да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања овог поступка, а у ставу 3. диспозитива да ће ово решење спровести Агенција за привредне регистре Београд. Поступајући по регистрационој пријави првостепени орган је исту ожалбеним решењем усвојио. Одлучујући о жалби тужиоца тужени орган је нашао да је првостепено решење правилно и да су се стекли услови из члана 29. став 2. тачка 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, да се жалба одбије, као неоснована.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да су исти неосновани. Ово стога што је у поступку правилно утврђено да у смислу цитираног члана 2. став 1. тачка 13 Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре решење Вишег суда у Београду 2.П бр. 2145/17 од 22.06.2017. године представља документ који је од значаја за правни промет, са разлога што је истим одређена забрана члану друштва, овде тужиоцу, да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 49% удела у наведеном друштву до правноснажног окончања имовинскоправног спора који се тиче имовинских односа супружника члана друштва ВВ и ББ, подносиоца пријаве, а које ће спровести Агенција за привредне регистре. Суд је ценио и остале наводе тужбе, који су поновљени наводи жалбе, али налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер је тужени орган наводе жалбе правилно оценио у складу са чланом 168. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС" бр. 18/16), а такође су без утицаја и наводи тужбе којим

тужилац оспорава решење Вишег суда у Београду, будући да је правна заштита против наведеног решења обезбеђена подношењем жалбе на решење Апелационим суду у Београду.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

О захтеву заинтересованог лица ББ за накнаду трошкова управног спора суд је одлучио применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/1, 87/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је, с обзиром на успех у спору, истој признао трошкове спора у укупном износу од 43.500,00 динара и то: на име састава одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката износ од 16.500,00 динара, на име заступања заинтересованог лица од стране пуномоћника из реда адвоката на једном одржаном рочишту, износ од 18.000,00 динара, као и на једном одложеном рочишту, износ од 9.000,00 динара, сходно тарифном броју 43. став 1. тачка 4. и Тарифном броју 44. став 1. тачка 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/2012). На овај износ заинтересованом лицу је сагласно одредбама чл. 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/84 и 57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99, 23/99, 35/99 и 44/99) досуђена и законска затезна камата у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати („Службени гласник РС“, бр. 119/12), и то од дана истека рока за добровољно испуњење обавезе, па до исплате, сагласно одлуци Уставног суда Уж 9130/13 од 19.11.2015. године, као у ставу II диспозитива решења.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.12.2019. године, I-5 У 14108/17

Записничар
Никола Крушкоња, с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА